

азъ 'сичко могъ да направъ, само да са уловиъ за работъ. По добръ да си... (*Кыриака влъзва тичешкомъ, запъшкала са и едвамъ говори*).

Появене XII.

КЫРІАКА и ГОРНИ-ТИ.

Кыриака.

Ско..о...ро. И... пди.

Владыка-та.

Ахъ, проклетъ да те, анатема! (*скоро бѣга*).

Маргюла.

Да го убий мразъ! Какъ тѣй скоро!... (*Подиръ малко върне*). Дѣ го видѣ, мале?

Кыриака.

Далечъ бѣше; нѣма да го види. Вървѣше много бържи, и сѣкашь те сърдитъ за нѣщо.

Маргюла.

Гледай де! и той, бразана-та, може да са сърди!

Кыриака.

Като дойде, гледай да го залъжешъ съ нѣщо.

Маргюла.

Да, трѣба да му са замажътъ очи-тѣ.